

Вонеща пастърма. — Унизно прозвище на жеан.

Вониш пръсто не вониш, свой си (свои воняси).

В' море влизами на планина излизами, или

Во море влѣгуваме, на планина испадаме ¹⁾. Велешанитѣ обичатъ да казуват за себе си, като искат да покажат че сж способни и всичко им иде отржки: ние Велишанитѣ во море влѣгуваме но испослѣ сж го усвоили Македонцитѣ и от други страни та казуват: ние Македонцитѣ²⁾ во море , като искат да кажат в' общ смисъл, че сж човѣци за в' работа. — Знаем какво да правим и умѣем как да подхванем работата за да сполучим.

Во Юрдане, кръстане, кръсти баба да стане, да опече ейцата, да нахрани дѣцата, пѣят дѣцата раздигани рано, кога ходят поповетѣ на ранина да рѣсят за Богоявление и пѣят: Во Юрданѣ.

В' Петък пече, в' Сѣбота тече. Казува са за врѣмето. Виж: Петко Сѣба не грѣе.

Впикават ми са глестѣе. Казват кога види или си помисли нѣкой нѣщо за ѣдене, а по нѣкога и кога му призлѣва, та му са напѣлват устата с' лиги.

В' по-голѣма вода, по-едра риба (се вѣди).

В' пондѣлник са брѣснат пиеницитѣ.

Враг на врага псалтир не чете. Турската: хасим хасиме Коран окумас.

¹⁾ Влѣгуваме, испадаме, изобщо глаголитѣ в' множ. брой наст. врѣме на запад ги изговарят ме, а нѣкои даже, каквото в' Трънско, и на мо, идемо, одемо, а че и на исток се чуе като: биле, дошле и други нѣкои. Да се говори може, но да се пише не, защото не е свойствено на Българският язык, за това трѣба да се отбѣгва, освѣн за благогласие в' нѣкои случаи може да се допусне такова употрѣбение, като ние, вие, вмѣсто ний, вий, но и то рѣдко; е, вм. и е въведено от пѣснитѣ в' пѣянето и за това го считат нѣкои уж като пѣвуче.

²⁾ Злоупотрѣбиво Българитѣ от Македония се наричат Македонци. Македонци нѣма днес. Това е въведено от Гърцитѣ, които имаха притязания врѣз Българитѣ в' Македония и за да ги подведат по-лесно да се откажат от Българщината върлиха им стрѣв'та на старитѣ Македонци.